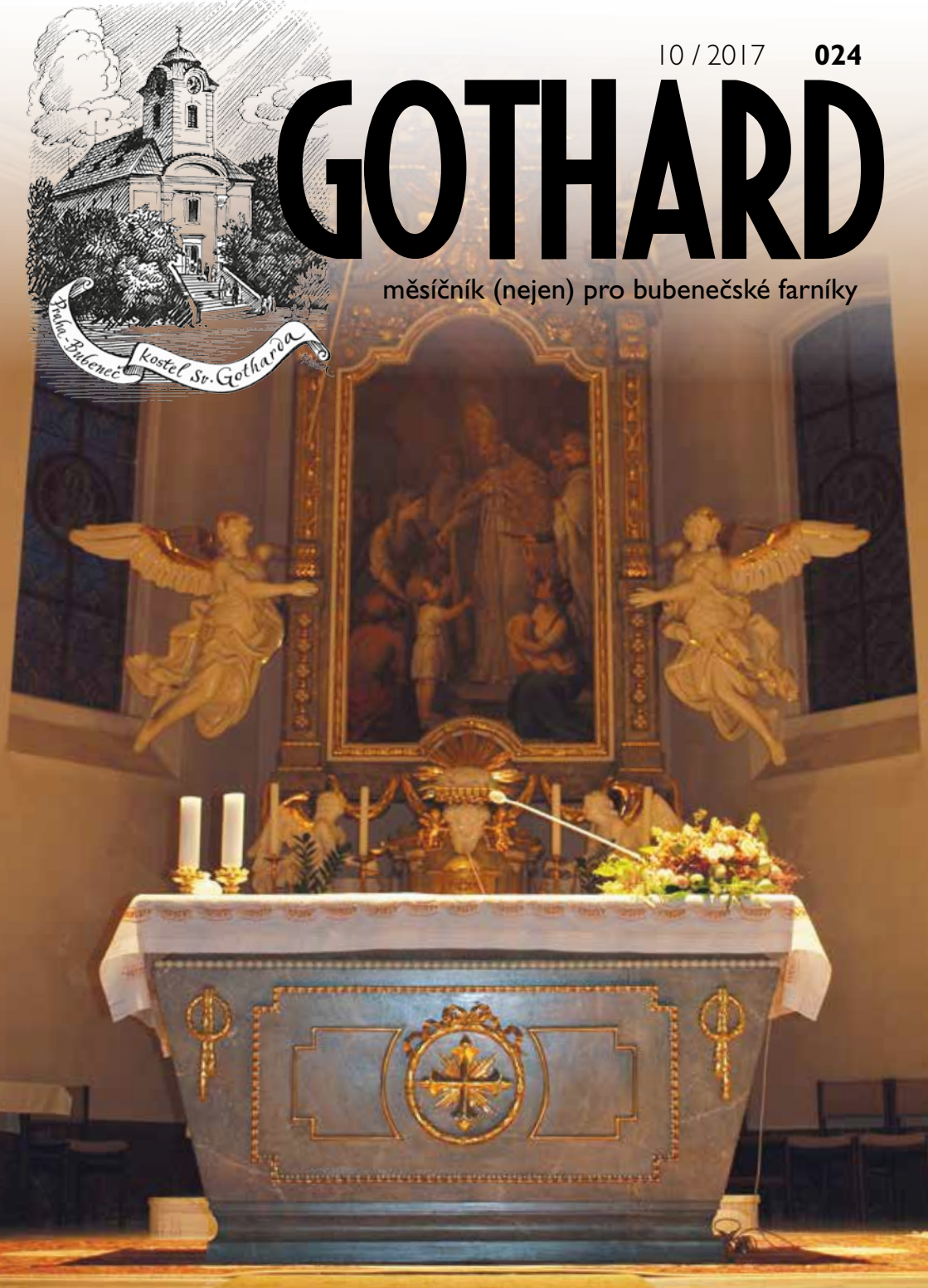

10 / 2017 024

GOTHARD

měsíčník (nejen) pro bubenečské farníky

*Vážení a milí farníci,
léto, prázdniny a dovolená jsou už dávno
za námi, přesto se ještě i v tomto čísle objevuje
spousta pohledů a pozdravů, které na adresu
naší farnosti přicházely v posledních srpnových
a prvních zářijových dnech.*

CHci poděkovat nejen všem, kteří v dnešní době různých moderních technologií (možná po létech) kupovali pohlednici a známku a zasílali ji do svatogothardské farnosti v Bubenči, ale i všem těm, kteří měli z těchto pozdravů radost a následně dokázali i osobně poděkovat těm, které z těch slov na pohlednicích poznali. A vím, že ani těchto farníků nebylo málo. Vůbec nepopírám, že z toho mám radost. Teprve tehdy, když se známe, můžeme také tvrdit, že jsme ochotni jeden s druhým sdílet starosti i radosti, jak o to žádá sám Kristus a jak to křesťanům připomínali apoštolové, kteří ho slyšeli na vlastní uši a zažili na vlastní kůži. Teprve tehdy, když se naučíme my jeden druhému aspoň na kousku životní cesty poponést jeho kříž, vyslechnout si jeho stesky nebo alespoň se na něj usmát, když ho vidíme smutného a zamyšleného, si můžeme nesměle začít hledat odpověď na otázku, zda milujeme i ty, kteří k nám nepatří, nebo dokonce i své nepřátele.

Potěšilo mě (a stále těší), že téměř na všech byla i speciální poznámka či textík pro mě, který jsem si nechal pro sebe a nezveřejnil ho. Uvědomuji si, kolik lásky, něhy a pozornosti proudí z vaší strany i ke mně a kolik lásky, něhy a pozornosti jsem tedy „povinen“ dávat i já vám. To slovo „povinnost“ není myšleno negativně – jako činnost, která člověka nebaví, nebo kterou dělá z donucení, ale

jako samozřejmost, o které by člověk (v tomto případě já) neměl ani chvilku přemýšlet: jako když Ježíš upozorňuje své učedníky (tedy opět nás všechny), že když udělají něco dobrého, jakoukoli službu, nemají si připisovat žádné (!) zásluhy, ale mají si říct, že to byli povinni udělat. . .

Jo, Ježíš. . . Kdybychom mu ještě víc naslouchali a kdybychom ho ještě víc poslouchali. Bezesporu by nám všem bylo lépe a nepochybně bychom byli šťastnější. A tak chci postupně vytvořit v naší farnosti prostor pro to, aby byl kostel (a v něm svatostánek) přístupný nejen o mších a krátce před nimi, ale aspoň pár hodin týdně jen tak: aby kdokoli (tedy nejen náhodní chodci, ale vědomě i my farníci) do něj mohl přijít sednout, kleknout si či postát a sdělovat Bohu radosti posledních dnů či minut, popovídat si o tom, co se stalo, nebo si jen tak poplakat, aniž bychom byli před druhými trapní či směšní.

Od října proto bude kostel sv. Gotharda v Bubenči otevřený každé úterý v čase 15:00–17:00; věřím, že si postupně zvykneme do kostela chodit nejen na mši, ale i „na návštěvu“: Ježíš není virtuálně na facebooku ani nepoužívá skype. Zůstal živý v podobě Chleba a „ukrývá se“ v něm v každém svatostánku. Je tam a čeká. A my můžeme někdy zajít k němu a za ním. Jen tak, protože Ho máme rádi. Věřím, že se tam u něj někdy potkáme. . .

Milí farníci, rád bych se s vámi o něco podělil. Počátkem března jsme v semináři na popud otce spirituála, který nám zajišťuje duchovní vedení, začali číst Bibli podle měsíčního plánu rozvrženého do dvou let. Ne snad z důvodu, že by se mezi námi mohl objevit někdo, kdo Bibli nikdy předtím neotevřel, ale spíše jako impuls pro ty, kdo ji dosud nikdy nepřečetli komplexně. Přivítal jsem to s povděkem, protože jsem se o to již několikrát pokoušel, ale cíle jsem nikdy nedosáhl.

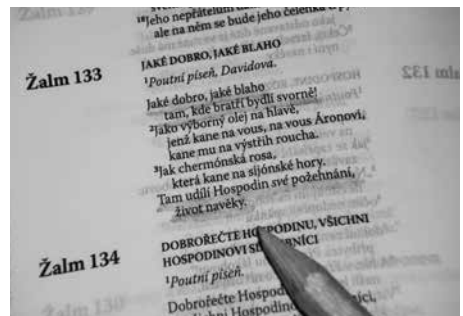
Plánů, jak přečíst za určité období Písmo, je spousta. Roční, dvouleté, čtyřleté. Některé plány na každý den udávají jisté kapitoly a určité dny v týdnu ponechávají volné na dostižení zameškaných částí. Jiné, jako ten náš seminární, pouze stanovují rozsah biblických knih k četbě na daný měsíc. Na jednu stranu Vás nepobízí každý den k četbě, na stranu druhou se na konci určitého období (a tím je mi tento plán sympatický) nedostavuje neblahý pocit, že Vám ujíždí vlak. V každém měsíci jsou totiž dny, kdy se od rána do večera nezastavím a kromě ranního rozjímání Bibli k systematickému čtení neotevřu. Pak jsou ale chvíle, kterých si moc vážím a při nichž se mi dostavuje krásný pocit Boží blízkosti, kdy si Písmo otevřu a čtu. Nedělní odpoledne se mi k tomu často nabízejí. Čas jako by v tu chvíli nehrál roli a kapitoly ubíhají...

Přes prázdniny byly k četbě dle rozpisu především kapitoly z knih žalmů. U prvního žalmu jsem ani netušil, co krásného na mě čeká. Naivně jsem předpokládal, že pravidelnou modlitbou breviáře, která je z velké části tvořena modlitbou žalmů, mě vlastně nic moc nemůže překvapit. Nebylo tomu tak. Naštěstí. Nechci sobě ani Vám nalhávat, že jsem každý

verš četl se stoprocentní pozorností. Přesto jsem kolikrát četl s otevřenými ústy, neboť téměř pokaždé si při četbě Písma nedovedu vysvětlit, že se mě dané místo neskutečně dotýká. Že kdybych ho četl o den dříve či později, nebylo by tomu tak, ale v daný moment ano. Proto mám ve své Bibli schovanou malou tužku a tu a tam si něco podtrhnu. Někdy se k tomu vrátím, říkám si. Za týden, za měsíc, za rok... Možná ve stáří. Patrně si už ani nevzpomenu, proč jsem si podtrhl právě tento verš, připomene mi to však, že už kdysi mě Bůh při četbě Písma konkrétně oslovil. Vždyť o to tu vlastně i jde. Chce mě neustále oslovovat a Bible je pro to výborný prostředek.

A tak bych Vás chtěl povzbudit k tomu, abyste možná po Písmu sáhli častěji než doposud. Že nevadí, když Vám to nevyjde každý den, protože sám (ze svého okolí) vím, jaké to je starat se o malé děti, které se budí o dost dříve, než byste sami potřebovali, a usínají později, než byste si přáli. Že obstarat dům, zahradu a rodiče dá pořádně zabrat. Ale že právě v těchto situacích existuje ani ne tak návod, jako třeba povzbuzení, že si někdo podobnými, ne-li stejnými, situacemi prošel před Vámi.

Michal

HORA MATKY BOŽÍ >

Milí farníci! Srdečně zdravíme z kraje kolem Králického Sněžníku, kde letos trávíme rodinnou dovolenou. Snažíme se utahat obě děti, ale ve skutečnosti utahají ony nás a my padneme hned po Večerníčku:-) Lepší už to nebude, ale jsme za to rádi. Je potěšující vidět, že ti, co chybějí o prázdninách v pražských kostelích, jsou i tady. V neděli praskala Hora Matky Boží ve švech a minimálně polovina lidí na mši byly mladé rodiny s dětmi! Na viděnou u Sv. Gotharda se těší Eva, Honza, Adámek a Barborka Klíčková

▲ NOVÝ DVŮR

Každý člověk potřebuje zastavit, aby lépe viděl cestu, po níž jde... a také ty, kteří ho doprovázejí. Třídenní zastavení před zahájením nového akademického roku v novodvorském klášteře. Mám vás tady všechny s sebou...
P. Miloš

POLNÁ >

Všem farníkům i Vám, otče Miloši, přejeme krásné léto a těšíme se na Vás!!!
Štefan, Irma a Gréta Tóthovi

MÜNCHEN (Německo) >

Milí bubenečtí farníci a otče Miloši, posíláme všem srdečné pozdravy z poslední zastávky naší prázdninové cesty
Helena Marešová s Alžbětou

< KURDISTAN (Irán)

Slnečný pozdrav z horúceho Kurdistanu v Iráne posielajú medzi bubenečské stromy
Veronika a Peter

◀NITRA

Zdravíme všechny ze svatby Anušky a Petra;
za celou farnost jsme jim popřáli požehnaný
vstup do manželství

Vojta, Pepa, Terežka, Prokop, Matěj,
Anička a P. Miloš

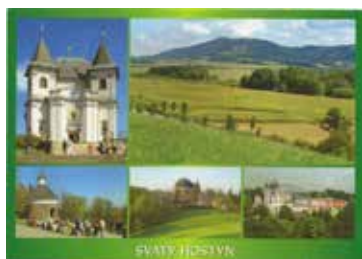
CANADIAN ROCKIES (Kanada) ▶

Ze srdce zdravím celou bubenečskou farnost
z daleké Kanady, Váš Michael Bořuta

◀SEDLČANSKO

Moji milí svatogothardští farníci a otče Miloši, posílám
další pozdravy a vzpomínky tentokrát ze Slap,
kde jsme v oáze klidu a míru uprostřed Boží přírody,
mezi borovicemi a s pohledem na širokou Vltavu
s plachetnicemi a večer na oblohu plnou hvězd,
Pac a pusu všem Alena

◀TROGIR

Srdečný pozdrav
všem našim
spolufarníkům
z dovolené
v Trogiru posílá
Čermáková

▲ SVATÝ HOSTÝN

Posíláme Vám i celému farnímu společenství mnoho
pozdravů a vzpomínek z pouti na Svätý Hostýn
Tóm, Benedikt, Veronika, Vojta, Barbora, Matěj, Dáša a Vojtěch

OLOMOUC ▶

Bubenečská mládež zdraví farnost z Celostátního
setkání mládeže v Olomouci
Josef, Matěj, Anička, Michal, Klára, Vojta

Když posloucháme vážnou (nebo někdo raději říká klasickou) hudbu, málokdy nás napadne, že velký počet těchto nádherných skladeb, které si pouštíme pro potěšení nebo pohlazení na duši, bylo napsáno pro provedení v chrámech, některé dokonce přímo pro určitou část liturgie. A tak není divu, že i dnes jedna z nejčastějších forem farních aktivit jsou hudba a chrámový zpěv. V Bubenči fungoval sbor dlouhá léta, a to i v době, kdy farnost neměla svého vlastního faráře. Za to patří velký dík tehdejšímu sbormistrovi Oldřichovi Smolovi. Od roku 2016 sbor vede ONDŘEJ FAJSTAVR st.:

Milí farníci,

Dovolte mi prosím napsat pár řádků o našem farním sboru. Scházíme se pravidelně každé pondělí v 18:30 ve farní budově a zkusíme přibližně do půl deváté. Mimo tyto zkoušky organizujeme ještě sobotní dopolední soustředění, která se konají podle složitosti nacvičovaného repertoáru

přibližně každé dva měsíce. Zkoušky bývají dělené – sejdou se zvlášť ženské a zvlášť mužské hlasy v samostatných místnostech. Dále nácvik probíhá po jednotlivých hlasových skupinách (soprán, alt, tenor, bas) s doprovodem klavíru a malých elektrofonických varhan.

Po nastudování určité části skladby se opět dáme dohromady a zpíváme všichni společně. Myslím si, že naše zpěváky práce ve farním sboru baví. Bezpochyby jde však o časově, psychicky i fyzicky nezanedbatelnou zátěž, která ovšem může být na druhé straně vyvážena dobrým pocitem i radostí z poctivě vykonané práce či snahy dát k dispozici Pánu Bohu určitý díl svého časového potenciálu nebo obdržené hřivny.

Co se týká repertoáru, snažím se většinou vybírat v oblasti barokní či klasicistní chrámové

hudby, vhodné k liturgii.

V současnosti se věnujeme kantátovým skladbám J. S. Bacha a Šimona Brixiho. Také bych vás rád, milí farníci, pozval mezi nás, do řad sboristů. Stává se, že někdo začne navštěvovat zkoušky sboru, ale následně zjistí, že se nemůže konkrétně časově vázat nebo že měl jiné představy.

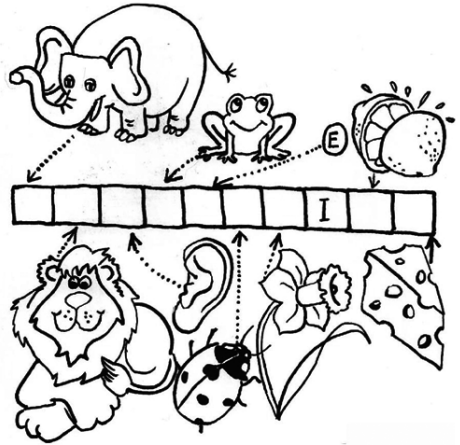
Je jisté, že každý z nás má mnoho různých povinností, úkolů a zájmů. Na druhé straně nejsme společenství, kde by nebyl prostor pro pochopení toho, že se nemohu vždy a všude zúčastnit sborového programu, ale přesto do sboru patřím.

A tak, pokud někdo cítíte, že byste se rád nebo ráda zapojili do zpěvu, určitě přijďte. Žádné konkursy se u nás nedělají. Kdo si dokáže zazpívat třeba jenom doma kousek národní písničky a má rád vážnou hudbu, tak ať přijde. A možná, že nebude litovat.

Na závěr bych chtěl pozvat všechny ty, kteří si s námi chtějí zazpívat třeba jenom jednou za rok. Jedná se o Rybovu Českou mši vánoční. Dopolední sobotní zkouška by se konala 16. prosince a se souhlasem pana faráře se opět bude zpívat o půlnoční.

TAJENKA NA ZAČÁTEK

Do prázdných políček doplní začínající písmena věcí kolem. V tajence vyjde název, kterým se Panna Maria označila, když jí navštívil anděl.

RŮŽENEC

7. října slavíme svátek Panny Marie Růžencové, proto je tento měsíc označován jako **měsíc růžence**.

Co to růženec je?

Růženec je modlitba k Panně Marii, při které rozjímáme nad událostmi z Ježíšova života.

Tyto události se v modlitbě růžence nazývají tajemství.

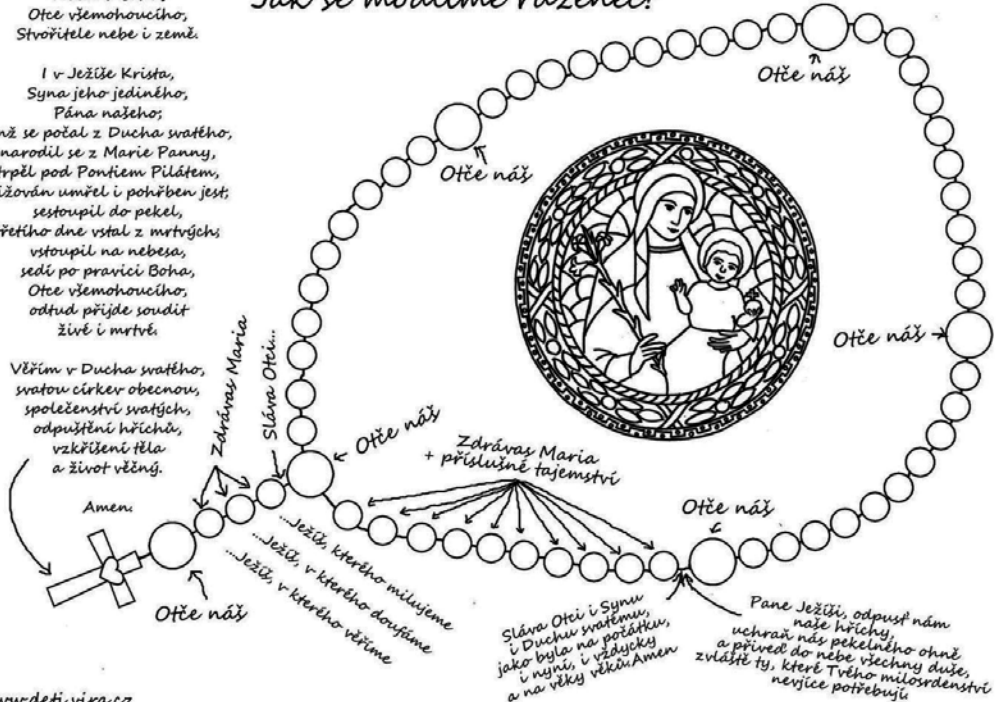
Vybarvi obrázek a podívej se, jak modlitba růžence vypadá. Už ses ho někdy modlil/a?

Věřím v Boha,
Otce všemohoucího,
Stvořitele nebe i země.

I v Ježíše Krista,
Syna jeho jediného,
Pána našeho;
jenž se počal z Ducha svatého,
narodil se z Marie Panny,
trpěl pod Pontiem Pilátem,
ukřižován umřel i pohřben jest,
sestoupil do pekel,
třetího dne vstal z mrtvých,
vstoupil na nebesa,
sedí po pravici Boha,
Otce všemohoucího,
odtud přijde soudit
živé i mrtvé.

Věřím v Ducha svatého,
svatou církev obecnou,
společensví svatých,
odpuštění hříchů,
vzkříšení těla
a život věčný.
Amen

Jak se modlíme růženec?

17.30 mše svatá, vybraná biblická čtení jako úvod do tématu

18.15 tematická prezentace a výklad (cca 30 minut)

18.45 společná práce s konkrétními biblickými texty (cca 30 minut)

(je vhodné přinést si vlastní Bibli)

4. 10. 2017

Sport a hudba

I když lidé ve starověkém Izraeli pracovali dlouhé hodiny, přesto je Hospodin vede k tomu, aby si našli čas i na odpočinek a kratochvíle. Obojí – práce i zábava – však má člověka povznášet a Božímu lidu je zakázáno, aby ho jedno i druhé odvádělo od Boha, nebo dokonce přímo vedlo ke hříchu. Dozvíme se tedy něco o některých židovských hrách, ale i o tom, zda Židé při liturgii preferovali hudbu rytmickou nebo melodickou.

11. 10. 2017

Nejstarší osídlení

Když začneme číst Bibli, můžeme nabýt dojmu, jakoby se veškerá historie lidstva odehrávala pouze v rámci židovského lidu. Přesto již Kaina Bůh chrání před zabitím od jiných (přítom nikdo jiný kromě jeho

bratra Ábela a jeho rodičů neměl existovat) a zakladatel rodu Abrahám se setkává s vyspělou civilizací v Egyptě. Jak to tedy bylo doopravdy?

18. 10. 2017

Staré víry

Některé příkazy a zákazy Starého zákona nám mohou připadat jako velmi přísné až nelidské; naopak někdy se naše dnešní chování může ve světle tehdejších předpisů zdát být téměř modloslužbou. Pokusíme se velmi stručně představit hlavní tehdejší náboženství, jakož i rozdíly, které velmi zásadním způsobem oddělovaly Izrael od všech ostatních kultur a tehdejších národů.

25. 10. 2017

Biblické knihy

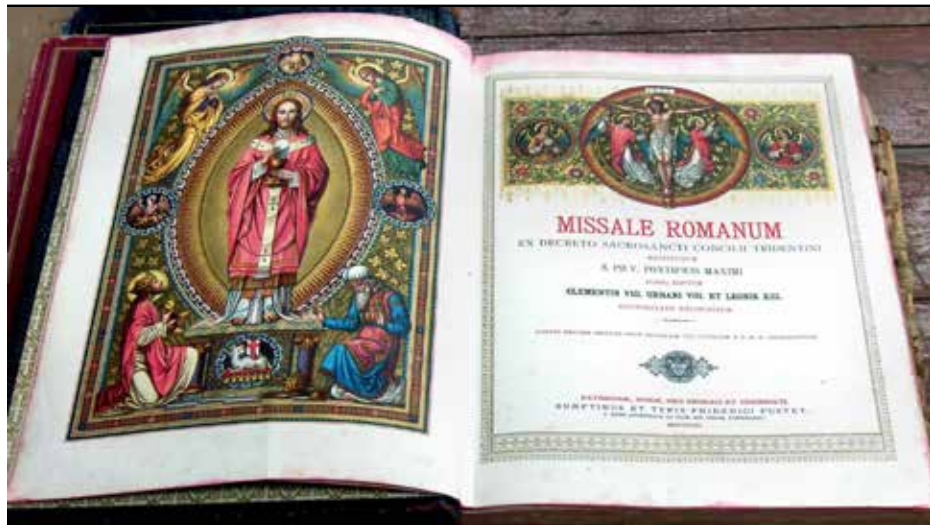
To, že Bible není pouze jedna kniha, již víme, ale víme také, jaké druhy biblických knih existují a kdy asi vznikly? Při dnešním biblickém večeru si kromě jiného vysvětlíme, co jsou apokryfy a co jsou deuterokanonické knihy. A také se dozvíme odpověď na otázku, proč mají pravoslavní, evangelíci či katolíci jiný počet biblických knih. A mají Židé stejný Starý zákon jako my křesťané?

I když nevíme nic bližšího o první sakrální stavbě na území Ovence (Bubenče), zasvěcení bubenečského kostela svatému Gothardovi je poměrně silným důkazem toho, že to bylo docela brzy, jelikož úctu k tomuto světcovi do našich zemí přinesli benediktinští mniši z Niederaltaichu (kde byl Gothard opatem), kteří tvořili první osídlení nedalekého břevnovského kláštera (993) a kromě jiných založili také klášter na Ostrově u Davle (999). Je tedy velmi pravděpodobné, že zde (možná na stejném místě, jako stojí dnešní kostel) stávala prostá kaplička, u níž se ovencečtí modlili. Jakkoli jde pouze o dohady bez historického podkladu, zbožnost místních lze vyvodit i z toho, že někde nedaleko dnešního Krupkova náměstí stával dvůr, kde se ve 12. století narodil a vyrůstal blahoslavený Hroznata, pozdější opat premonstrátského kláštera v Teplé.

Na fotografii z roku 1914 si můžete všimnout nejen levého schodiště, od něhož vede cestička ke kapli sv. Jana Nepomuckého, ale rovněž dnes neexistujícího střešního přístřešku na levé straně kostela.

Jak vypadala tehdejší kaple (nebo i kostel), netušíme, nicméně první jmenovitá zmínka již o ovencečském kostele je z roku 1320, kdy král Jan předal podací právo ke kostelu v Ovenci pražské kapitule. Roku 1313 se v jiné královské listině zmiňuje plebán (farář) z Ovence, což dokládá, že v té době již byla v Ovenci (nyní Bubeneč) zřízena farnost, tudíž musel existovat i farní kostel.

I když z praktických a časových důvodů se i po druhém vatikánském koncilu při většině mší svatých nadále podává svaté přijímání pouze pod způsobem chleba, přibýlo možností, kdy lze podívat pod obojím – u nás v Bubenči tomu tak je pravidelně každý čtvrtek ráno v 6:30.

Jakkoli tentýž koncil volal po zásadních reformách, v některých částech liturgie si nakonec koncilní otcové neporadili s tím, jak sladit tradici s novou dobou natolik, aby se nic neztratilo z posvátnosti obřadu a zároveň se tento stal srozumitelným i pro prostý lid, toužící se ke svému Bohu dostat blíž.

Bylo také zapotřebí přehodnotit výrazivo, které již definitivně patřilo minulosti, protože mu buď nikdo nerozuměl, anebo vyvolávalo zcela odlišné chápání, než tomu bylo v předchozích dobách. „Pohrdat světem“ nebo „nenávidět svůj život“ již byly například termíny, o nichž leckdy ani samotní duchovní netušili, kde se vzaly a jaký byl jejich původní biblický význam.

15. Rovněž vzhledem k novým poměrům v dnešním světě nepokládalo se při použití textů starobylé tradice za bezprávi páchané na tak úctyhodném pokladu, když se některé výrazy pozměnily, aby lépe odpovídaly jazyku dnešní teologie a vyjadřovaly pravdivě skutečný stav dnešní církevní kázně. Proto byly změněny některé výroky týkající se hodnocení a používání pozemských dober a rovněž tak i výroky týkající se některých vnějších

projevů kajcnosti vlastních jiným dobám církve.

Tímto způsobem II. vatikánský sněm svými normami na mnoha místech doplnil a zdokonalil liturgické normy tridentského sněmu, a tak přivedl ke zdárnému konci úsilí přiblížit věřícím posvátnou liturgii. Tyto snahy se projevovaly už během uplynulých čtyř století, zvláště však v novější době, a především ve studiu liturgie rozvinutém sv. Piem X. a jeho nástupci.

Otevřený kostel

Každé úterý v říjnu bude dvě hodiny otevřený kostel sv. Gotharda otevřen pro všechny, kdo se zde chtějí zastavit na soukromou adoraci, tichou modlitbu nebo jen tak, popovídat si s Bohem či sám se sebou. Bude nasvícený obraz svatého Gotharda a z reproduktoru znít meditační hudba. **Každé úterý – 3., 10., 17., 24. a 31. října 2017 (15:00–17:00).**

Společná modlitba růžence

Říjen je tradičně měsícem, kdy se věřící lidé scházejí, aby se spolu modlili růženec. Tradičně však neznamená, že tak činí doposud a všude, resp. že tak automaticky někdo vůbec činí. Je to však tradice, kterou bychom mohli společně oprášit, a aspoň jednou týdně bychom se mohli sejit: malí i velcí, mladší i starší – co kdybychom si každý týden dali nějaký úmysl, který budeme chtít společně vymodlit? Zvu tedy k modlitbě růžence **každý říjnový pátek – 6., 13., 20. a 27. října 2017 (17:00–17:25).**

Posvícení

Mezi všemi církevními slavnostmi má každá farnost dvě, které se přímo týkají jí samotné: první je pouť, tedy oslava hlavního patrona celé farnosti (a mnohde také celé obce) a druhou je tzv. posvícení, tedy výročí posvěcení farního kostela. Ten náš, který aktuálně užíváme, byl posvěcen 18. října 1801, a tak si **v neděli před tímto dnem 15. října 2017 v 10:30** opět uděláme slavnost, na kterou

jste si pozvali vzácného hosta, ale také uctíme jednoho z našich farníků, kterého vybrala pastorační rada, abychom mu veřejně a společně poděkovali. Hostem letošního posvícení bude převor benediktinského kláštera v Rajhradě P. Augustin Gazda, OSB.

Biřmování

Na začátku roku jich začalo deset, nyní v říjnu zůstalo osm převážně mladých dospělých křesťanů, kteří zvládli nejen teoretickou, ale především svou osobní

duchovní průpravu na přijetí svátosti biřmování, kterou jim přijde udělit pražský arcibiskup kardinál Dominik Duka v neděli 22. října 2017. Protože jde zároveň o návštěvu diecézního biskupa ve farnosti, je vhodné, aby v tento den byla pouze jedna společná bohoslužba, a to **v 10:30.**

Pobožnost u hrobu P. Kánského

Každá farnost by si měla být vědoma toho, že v jejím kostele ohlašovali Boží Slovo a obětovali svůj život mnozí kněží, kteří jsou již na věčnosti. Každý rok si chceme připomenout jednoho z těch, kteří působili i u Sv. Gotharda, a společně se pomodlit u jeho hrobu. Otec Alois Kánský zemřel v roce 2008; ve výroční den jeho smrti **30. října 2017 se v 16 hodin** sejdem na Vinohradském hřbitově, abychom mu společnou modlitbou poděkovali za všechny modlitby, oběti i svátosti, které zde v Bubenči přinášel.

poštovní adresa: Krupkovo nám. 32/6, 160 00 Praha 6; **e-mail:** farnost.bubenec@gmail.com;
IČ: 61380288; **č. účtu:** ČS 201333389/0800; **farář:** P. Miloš Szabo; **mobil:** 731 625 968

MŠE SVATÉ V KOSTELE SV. GOTHARDA

úterý	17:30
středa	17:30
čtvrtek	6:30
pátek	17:30
neděle	9:00; 10:30

ÚŘEDNÍ HODINY V KANCELÁŘI

čtvrtek	14:00 - 16:30
----------------	---------------

PRAVIDELNÉ AKTIVITY

zkouška sboru	pondělí 18:30
úklid kostela	úterý 8:00
modlitba růžence	úterý 17:00
biblický večer	středa 17:30
zpovídání	středa a pátek 17:00
náboženství dětí	
	pondělí 15:45 (4.–8. roč. ZŠ)
	úterý 16:00 (3. roč. ZŠ)
	čtvrtek 16:30 (1. a 2. roč. ZŠ)

AKCE MĚSÍCE

- 1. 10.** křest – Jan Mašek (11:30)
- 1. 10.** setkání ministrantů
- 1. 10.** sbírka na rekonstrukci (9:00, 10:30)
- 6. 10.** opětovné setkání famí mládeže (18:30)
- 6. 10.** křest – Jáchym Vacík (10:30)
- 7. 10.** svatba Dratva – Marcinová (12:00)
- 10. 10.** příprava k manželství (18:30)

- 15. 10.** výročí posvěcení kostela/ posvěcení (10:30)
- 20. 10.** promítání filmu o P. Aloisu Kánském (18:30)
- 22. 10.** sbírka na misie (9:00, 10:30)
- 22. 10.** biřmování (10:30)
- 29. 10.** změna letního času na zimní
- 30. 10.** pobožnost u hrobu P. Kánského (16:00)

EKONOMICKÉ OKÉNKO - rekonstrukce fary

Zatímco je u fary vše připraveno pro zahájení stavebních prací, úředně ještě stále čekáme na vyřízení stavebního povolení a odprodej necelých 6 m², které budova fary zabírá na pozemku hlavního města Prahy.

Jakmile budeme mít i tyto záležitosti vyřízeny (předpoklad je v listopadu), můžeme vypsat výběrové řízení a konečně zahájit samotnou rekonstrukci.

Mezitím neustáváme ve sbírání finančních prostředků, a to nejen na splátku již hotových prací (vybudování kanalizační připojky i samotné kanalizace k fáře), ale i na všechny velké náklady, které nás brzy čekají.

výše darů na rekonstrukci v srpnu 2017: 36.623.- Kč

Přispívat na plánovanou rekonstrukci lze trojím způsobem:

- a) **pravidelná měsíční platba:** ideální je zadat své bance trvalý příkaz na zvolenou částku, číslo farního účtu v České spořitelně je 201333389/0800, pro identifikaci platby (na rekonstrukci fary) uveďte variabilní symbol (svátek sv. Gotharda): 05052016;
- b) **jednorázovým finančním darem** podle svých možností, lze poukázat na stejné číslo účtu anebo osobně panu farář;
- c) **sbírkou první neděle** - první neděli v měsíci stojí před kostelem ministrant se zvláštní kasičkou, do níž může kdokoli (třeba i náhodný návštěvník kostela nebo host) přispět jakoukoli částkou